

ה"ת 64819/10/18 - משטרת ישראל - יאל"כ - להב 433 נגד שלמה אייזנשטיין

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 64819-10-18 משטרת ישראל - יאל"כ - להב 433 נ' שלמה אייזנשטיין
לפני: כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת: משטרת ישראל - יאל"כ - להב 433
נגד
המשיב: שלמה אייזנשטיין
בשם המבקשת: רס"ב גיא ורטהיים ורס"ב ניר אדרי
בשם המשיב: עו"ד טל גבאי

החלטה

לפני בקשה להארכת תקופת החזקת תפוסים - רכוש ומוצגים, למשך 180 ימים נוספים. המשיב נתן הסכמתו להמשך החזקת המוצגים (סעיף "שונות" בבקשה - נספחים א'-ב'), ומשכך הדין התמקד בהיקף העבירות וברכוש התפוס.

רקע - בתמצית

1. לא ארחיב באשר לעבירות המיוחסות למשיב, לאחר החלטות רבות שניתנו עד כה בסוגיות שונות בעניינו ובעניינם של אחרים הנחקרים באותה פרשה, ואומר אך כי מדובר בחשוד מרכזי בפרשייה רחבת היקף בה נחקרות עבירות הכוללות, בין השאר, מתן שוחד, הלבנת הון, קשירת קשר לפשע, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירות מס, רישום כוזב במסמכי תאגיד ועבירות תכנון ובניה, והכל על רקע הקמת פרויקט בניה נרחב ברחוב שפת אמת 8 בבית שמש.

2. בדיון מיום 24.12.18 הוריתי למבקשת לפרט לפרוטוקול את היקף העבירות המיוחסות למשיב בגין כל אחד מרכיבי העבירה המיוחסים לו, זאת בחלוף מעל 180 ימים ממועד התפיסה, לאחר שהמשיב נחקר מספר רב של פעמים, ולאחר שבדיונים שהתקיימו בעניינם של חשודים אחרים מסרה המשיבה לפרוטוקול את המענה לשאלות אלו (בעניינם של האחרים).

המבקשת השיבה בתחילה כי היקף העבירות המיוחסות למשיב נע בין 8-10 מיליון ₪, 3 מיליון ₪ מתוכם התקבלו מאירית מרציאנו, אך ביכרה שלא לקיים את החלטת בית המשפט וליתן למשיב את היקף העבירות הפרטני, וחרף זאת חזרה בה מהבקשה. לאור חזרתה מהבקשה הוריתי על השבת מלוא התפוסים לידי המשיב. בצד זאת עיכבתי

את ביצוע ההחלטה על מנת לאפשר הגשת ערר לבית המשפט המחוזי.

3. המבקשת עררה לבית המשפט המחוזי מרכז (ע"ח 61618-12-18), ובדיון מיום 7.1.19 הורה בית המשפט, כבוד השופט ח' טרסי, על השבת הדיון לבית משפט זה, תוך הנחיית המבקשת לקיים את החלטת בית המשפט, לפרט את הטעון פירוט, ולנמק בהרחבה כל הסתייגות בקשר לחשיפת העבירות והיקפן.

4. ביום 13.1.19 התקיים דיון נוסף בבקשה, במסגרתו צמצמה המבקשת את היקף העבירות המיוחסות למשיב, לצורך הדיון בבקשה, לסך של 3,540,000 ₪, המורכבים מסכום של 3 מיליון ₪ שהמשיב קיבל לטענת המבקשת מאירית מרציאנו, ומסכום של 540,000 ₪ המהווים שכר טרחה בשיעור 2% מעסקת "ברכת השמש" בהיקף של 27 מיליון ₪. בגין אירועים אלה מיוחסות למשיב עבירות מרמה בנסיבות מחמירות, הלבנת הון, רישום כוזב במסמכי תאגיד ועבירות נלוות (פרוטוקול עמוד 8 שורות 16-24).

5. הואיל והדו"ח הסודי שהוגש בדיון (גא/1) התייחס להיקף נרחב יותר של עבירות, התחייבה המבקשת להגיש לבית המשפט דו"ח סודי מעודכן ומצומצם באשר לעבירות הנ"ל, בצירוף חומרי חקירה גולמיים לתמיכה בטענותיה (פרוטוקול עמוד 9 שורות 1-4). בהמשך הדיון הוריתי למבקשת למסור למשיב עותק של מסמך גא/2, המפרט את היקף הרכוש התפוס מהמשיב, וכך נעשה. בשלב זה נתגלעה מחלוקת בין הצדדים באשר לשווי נכסי הנדל"ן התפוסים. הדיון הסתיים בהוראה לצדדים להגיש מסמכים לתמיכה בטענותיהם (המבקשת - דו"ח סודי מעודכן וחומרי חקירה, והמשיב - מסמכים הנוגעים לשווי נכסי הנדל"ן). לאחר עיכובים שונים הושלמה הגשת המסמכים ביום 7.2.19.

דיון

6. בדו"ח הסודי המעודכן שבה המבקשת וטענה, חרף האמור בדיון, כי היקף העבירות הכולל המיוחס למשיב עומד על סך של כ- 90 מיליון ₪, הוא היקף העבירות בפרשייה כולה, כשבצד זאת הצביעה על חומרי חקירה גולמיים לביסוס עבירות, חומרים שחלקם טרם הוטח במשיב.

7. בהליכים אחרים בעניינו של המשיב קבעתי קיומו של חשד סביר הקושר אותו למעורבות מרכזית בפרשה, בצוותא עם היזם לייב ולדמן (להלן: ולדמן). ראו החלטה מיום 26.7.18 בהליך בו דחיתי את טענת המשיב לקיומו של חיסיון עורך דין-לקוח בינו לבין ולדמן ואחרים (צ"א 19337-05-18). באותה החלטה קבעתי כי מדובר בהתנהלות מרמית ממושכת ומתוכננת המערבת גורמים רבים, שלמשיב חלק מרכזי ובלתי נפרד ממנה. עוד קבעתי כי עיסוקו של המשיב כעורך דין שימש אותו לביצוע העבירות הנחקרות.

8. עיניתי בחומרי החקירה שהמבקשת הציגה, ובאופן חריג, חרף הצהרות המבקשת בשני הדיונים שהתקיימו בפניי, מצאתי כי הגם שחלף פרק זמן בלתי מבוטל מתחילת החקירה, בית המשפט איננו יכול להתעלם מחלקו המרכזי לכאורה של המשיב במסכת העבריינית, קרי ממעורבותו בביצוע עבירות בשווי 90 מיליון ₪, כפי שקבעתי בעניינו של ולדמן.

יש לזכור כי החלטות בית המשפט בבקשות מהסוג דנן, הן לעולם החלטות "דה נובו", קרי, ניתנות לשינוי על בסיס התפתחויות בחומרי החקירה. בנסיבות אלה, תוך שאינני מתעלם מקביעותי בדיון האחרון ובזה שלפניו, ותוך שנתתי דעתי למלוא טענותיו של ב"כ המשיב, הגעתי למסקנה כי שווי העבירות לצורך אפשרות חילוט עתידי עומד על מלוא היקף העבירות בפרשייה, היינו בסך של 90 מיליון ₪. לפיכך, לאור מיקומו הבכיר לכאורה של המשיב בפירמידה העבריינית, החלטתי לרפא בדיעבד את הפגם שנפל בהתנהלותה של המבקשת שלא פירטה את שווי העבירות ביחס לכל אחד מרכיבי העבירה, ואני קובע כי בשלב זה אין צורך לעשות זאת בעניינו של המשיב.

9. מכאן, גם אם אקבל את עמדת המשיב באשר לשווי נכסי הנדל"ן, עדיין שווי התפוסים המצטבר נופל לאין ערוך משווי העבירות, באופן שאיננו מצדיק לעת הנוכחית השבת איזה מהם. בנוסף, שוכנעתי כי החקירה מצדיקה היעדרות למלוא פרק הזמן המבוקש.

10. בטרם סיום: המבקשת תפסה חשבון בנק של המשיב, בו החזיק לכאורה בנאמנות כספי לקוחות. עד כה השיבה המבקשת סכום של 80,000 ₪ לטוענת לזכות, ונותר סכום של 95,361 ₪ תפוס בחשבון. מצופה מהמבקשת לבחון באופן יסודי את טענות המשיב באשר לכספי הלקוחות בחשבון, וככל שימצאו טוענים נוספים לזכות מוכחת ומגובה בראיות, להשיב להם את כספם.

תוצאה

11. נוכח המקובץ לעיל אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת תקופת החזקת התפוסים למשך 180 ימים נוספים.

ניתנה היום, ה' אדר א' תשע"ט, 10 פברואר 2019, בהעדר הצדדים.

ההחלטה תישלח לצדדים.

דו"חות סודיים וחומרי החקירה יוחזרו למבקשת במזכירות בית המשפט.